# 129| Συντρίψατε τοὺς ὑλικοὺς δεσμοὺς τῆς ψυχῆς ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν συντριμμάτων αὐτῆς ἀνοικοδομήσατε τὸν Ναόν Μου.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/129-συντρίψατε-τοὺς-ὑλικοὺς-δεσμοὺς-τ/

**Ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας τὸ ἀπὸ αἰώνων λαλῆσαν.** Τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀφ' ἧς ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε διαλογιζόμενος, ἐπεκοινώνει μετ' αὐτοῦ εἴτε διὰ τοῦ συνειδητοῦ, εἴτε διὰ τοῦ ἀσυνειδήτου Λόγου, τοῦ ἐν τῷ βάθει τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ὀντότητος ἐνυπάρχοντος ὡς λανθάνων σπόρος θείας συστάσεως καὶ ὁλοὲν ἐν αὐτῇ καλλιεργούμενος καὶ ἀναπτυσσόμενος πρὸς καρποφορίαν.

Οἱ αἰῶνες ἀντιπαρῆλθον διὰ μέσου τῆς ἀνθρωπότητος ὡς χιλιετηρίδες καὶ πρὸ Ἐμοῦ ὡς ἥλιος ἀνατέλλων καὶ προχωρῶν ἐν τῇ δύσει του. Τὸ Πνεῦμα μου διερχόμενον διὰ μέσου τοῦ χρόνου τούτου καὶ εἰσδῦον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἔπαυσε νὰ προσελκύῃ αὐτάς, ἵνα ἀνεύρωσι τὴν ὁδόν, ἥτις θὰ ὡδήγῃ αὐτοὺς πρὸς τὴν πραγματικὴν Ἀλήθειαν, πρὸς τὸ Φῶς τὸ Ἄσβεστον καὶ Ἀείφωτον.

Ὡμίλησε διὰ τῶν ἱερέων τῶν ἀρχαίων μυστηριακῶν λατρειῶν, διὰ μέσου τοῦ φιλοσοφικοῦ σκεπτικισμοῦ, διὰ μέσου τῶν ἱεροφαντῶν τῆς Ἑρμητικῆς σκέψεως, διὰ μέσου τῶν Προφητῶν καὶ πάντων τῶν ὑπερυψωθέντων ὑπεράνω τοῦ γηΐνου κόσμου καὶ τῶν ὑλικῶν δεσμῶν πνευμάτων.

Ἡ Ἀλήθεια, ἡ ἐξελθοῦσα ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς προσεγγίσεώς Μου καὶ ἐμπνεύσεως, **ἦτο ἀνάλογος ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ὑλικοὺς δεσμούς των, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τῆς προσηλώσεως αὐτῶν εἰς τὰς ψευδεῖς παραδόσεις τῆς συγχρόνου των ἐποχῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν τῆς ἀληθοῦς θέσεως τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων.** Ὡς ἐκ τούτου δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ παρεισφρύσουν εἰς τὸ Φῶς τῆς πρὸς αὐτοὺς διδομένης Διδαχῆς Μου αἱ σηπώδεις ἐκπομπαὶ τοῦ περιβάλλοντός των καὶ ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτοὺς Ἀλήθεια νὰ μὴ δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τὸ σκοτεινὸν περίβλημά της. Οἱ ἱερεῖς τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν συνανέμιξαν μετὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς παρεχομένης Ἀληθείας τὰς χονδροειδεῖς ἀντιλήψεις τῶν εἰδωλολατρικῶν παραδόσεων καὶ κατέστησαν τὸ ἐν αὐταῖς μόλις διακρινόμενον πνευματικὸν πεδίον εἰς μίαν ὑλικὴν ἔκτασιν, ἐν ᾗ αἱ πολλαπλαῖ μορφαὶ τῶν Ἀναμορφωτῶν Διδασκάλων συναμιγνύονται μὲ τὰς ταπεινὰς ἐπιδιώξεις τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας, μεθ' ἧς τὰς περιέβαλον.

Ἀλλὰ ἡ πληθὺς τούτων ἐν τῇ διαφορᾷ τῶν ἐξ αὐτῶν προερχομένων ἀντιλήψεων εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις νὰ διακρίνῃ πόθεν ἐκπηγάζει τὸ Φῶς τῆς ἐξ αὐτῶν πηγαζούσης Ἀληθείας.

Ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς μελλούσης πρὸς ὑμᾶς ἀποκαλύψεως τοῦ ἔργου μου θέλω ἀναλύσει ἐν ἐκτάσει τὰς ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης ἀλληλοσυγκρουομένας θεωρίας πρὸς τὴν πραγματικὴν Ἀλήθειαν. Ἀνευρίσκω ἐν τῇ Ἑρμητικῇ πηγῇ πολλὰς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς συναμεμιγμένας μὲ τὰς ψευδεῖς ἀντιλήψεις τῆς ἐποχῆς.

Οἱ διὰ τῆς φιλοσοφικῆς ὁδοῦ ἐρευνήσαντες τὸ καλυπτόμενον πνευματικὸν πεδίον, κατώρθωσαν μὲν νὰ ἀνασύρωσι μίαν μικρὰν καλύπτραν, δι’ ἧς διῆλθε ποιά τις ἀκτινοβολία φωτεινῆς ἀναπαραστάσεως τῆς ὄπισθεν αὐτῆς ἐγκρυπτομένης Ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἔχοντες ὡς μόνον - ἐφόδιον τὸν ἀπογυμνωμένον ὑπὸ τῆς ἐμπνεύσεως λόγον καὶ στερούμενοι τῆς ἐξάρσεως τοῦ Πνεύματος, ἀπαραιτήτου ἐφοδίου, ὅπως δυνηθῇ ἡ ψυχὴ ν’ ἀπαλλαγῇ τῶν συσφιγγόντων αὐτὴν δεσμῶν καὶ νὰ ἀνέλθῃ ὑψηλότερον, παρέμειναν προσκεκολλημένοι ἐν τῷ ὑλικῷ ἐδάφει, ὅπου οὐδέποτε κατέφθασε τὸ Φῶς τῆς ἐκ τοῦ Κόσμου Μου Ἀληθείας.

Ἡ λογική αὐτῶν κρινομένη ἤχθη εἰς συμπεράσματα ἀληθοφανοῦς τινος περιεχομένου, ἀλλὰ ἐξ αὐτοῦ ἐξέλιπεν ἡ Πνοή, ἥτις ἠδύνατο νὰ προσδώσῃ εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦτο τὴν Ἀληθῆ Πηγὴν τῆς Ζωῆς.

Οἱ ἱεροφάνται ἐμπνευσταὶ ὡς καὶ οἱ προφῆται οὐδὲν ἄλλο ἔπραξαν, ἢ νὰ προηγηθῶσιν διὰ τῶν ἀποκαλύψεων καὶ προφητειῶν των ὀλίγα τινα ἔτη τῆς μελλούσης τῶν ἀποκαλυπτομένων ὑπ’ αὐτῶν γεγονότων ἐποχῆς. Τοῦτο ὅμως δὲν ἦτο ἱκανὸν νὰ ἀναγάγῃ τὰ ὑπ’ αὐτῶν συρόμενα πλήθη εἰς τὴν Ἀληθῆ ὁδόν, τὴν πρὸς τὸν Ὑπέρτατον Πνευματικὸν Κόσμον κατευθυνομένην, ἀλλὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀνθρωπίνην αὐτῶν φύσιν καὶ νὰ προσδώσῃ εἰς τὸ ἔργον των τὴν αἴγλην τοῦ φωτοστεφάνου, τὸ ὁποῖον ὑπετίθετο, ὅτι κατήρχετο ἀπ’ εὐθείας ἐκ τοῦ Θείου πρὸς αὐτούς.

Οἱ θαυμασταὶ τούτων ἐν τῇ ἀτέγκτῳ μελέτη τοῦ ἔργου αὐτῶν δὲν δύνανται παρὰ νὰ ἀνεύρωσιν ὑπὸ τὰς ἐξάρσεις τῶν προφητικῶν ἐπαγγελιῶν τὸν ἐστερημένον ἀληθοῦς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀναγωγῆς καὶ τελειοποιήσεως ἐπιφωτιζόμενον τοῦτον Προφήτην, ὅστις συναμιγνύων τὴν ἀτέλειαν τῆς προσωπικότητός του μὲ τὰς ἐξαγγελλομένας πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἐκδικήσεις τοῦ Ἀκάκου καὶ Φιλευσπλάχνου Θεοῦ διὰ παραβάσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ καὶ ἐπ’ ἐλάχιστον προαχθέντος ἀνθρώπου θεωροῦνται ὡς ἀπαραίτητον ἠθικὸν στοιχεῖον πάσης πεπολιτισμένης διανοίας.

Ὅπου ὅθεν καὶ ἂν στρέψητε τὸ βλέμμα ὑμῶν, θὰ ἀνεύρητε πλείστας ὅσας ἀληθείας, ἀλλὰ τόσον συγκεκαλυμμένας μὲ τὴν σύσμιξιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀτελειῶν, τόσον συνυφασμένας μὲ τὰς ψευδεῖς καὶ βαρβάρους ἀντιλήψεις αὐτῶν, ὥστε ὁ ὀπωσοῦν ἐξελιχθεὶς σημερινὸς ἀνθρώπινος

Νοῦς νὰ μὴ δύναται ν’ ἀνεύρῃ ἐν αὐτοῖς τὴν ποθουμένην καὶ ἀναζητουμένην παρ’ αὐτοῦ Ἀλήθειαν.

Ὁ ἄνθρωπος, ὅσον προχωρεῖ εἰς τὰ πρόσω τῶν σημειουμένων ἐπὶ γῆς περιόδων, κατὰ τοσοῦτον ἐξελίσσεται καὶ προάγεται πνευματικῶς. **Καθ’ ἑκάστην ὅμως ἐποχὴν τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων παρέμεινε προσκεκολλημένον ὡς ὄστρακον ἐπὶ τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἀντιλήψεων τῆς ἐποχῆς των, ὀλίγαι δὲ διάνοιαι ἀφέθησαν ἐλεύθεραι νὰ διασπάσουν τὰ δεσμὰ τοῦ περιβάλλοντος τῆς ἐποχῆς των** καὶ νὰ ἀνέλθωσιν ὑψηλότερον πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν Ἀλήθειαν καὶ νὰ σημειώσουν ἕνα Νέον σταθμὸν προόδου προηγούμενον τῆς ἐποχῆς, ἐν ᾗ ἔζων, ἀλλὰ ὑστερούμενον τοῦ ἑπομένου σταθμοῦ, ὃν ἄλλοι περισσότερον αὐτῶν προηγμένοι θὰ ἐσημείωνον.

**Τὸ Πνεῦμα μου ὡμίλησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν Ἀλήθειαν.**

Τὸ Φῶς τὸ ἐξ Ἐμοῦ ἐκπορευόμενον καὶ τὸ διάστημα διαφωτίζον εἶναι ἐν παρομοιώσει τὸ ἡλιακὸν φῶς. Ἂν τοῦτο διέρχεται διὰ νεφῶν, δι’ ὁμιχλῶν, διὰ μέσου ὑδατίνων χώρων, ἐὰν κατὰ τὴν διάβασίν του ἕως οὗ φθάσῃ εἰς τὸν τελικὸν προορισμὸν του διερχόμενον διὰ τοῦ διαστήματος ὑποστῇ παραλλαγὰς ἐκ τῶν συναντωμένων ἐμποδίων ἢ διαθλάσεως ἐκ τῆς προσκρούσεως αὐτοῦ ἐπὶ ἀδιαπεράστων ἀντικειμένων, ἐὰν τέλος διέλθῃ διὰ μέσου κεχρωματισμένων χώρων καὶ προσλάβῃ ἕως οὗ προσεγγίσῃ τὸν σκοπόν του, τὸ χρῶμα αὐτῶν, θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι τὸ ἴδιον φῶς τὸ ἐκ τῆς ἀρχικῆς ἑστίας προελθόν. **Καὶ τὸ Πνεῦμα Μου μὴ παῦσαν ἀκτινοβολοῦν πέριξ τῶν Κόσμων τοῦ Πνευματικοῦ καὶ Ψυχικοῦ πεδίου, πραγματοποιεῖ ἐν τῇ διαρρεύσει τῶν χρονικῶν περιόδων τὸν σκοπόν, δι’ ὃν περιβάλλει τὸν κόσμον.**

**Αἱ Ἐμπνεύσεις αὐτοῦ ἐν τῇ διελεύσει τούτων δὲν ἔπαυσαν ἐκπεμπόμεναι πρὸς πᾶσαν διάνοιαν ἐπιζητοῦσαν τὸ Φῶς Αὐτοῦ.** Ἀνάγει πάντα, ὅστις διὰ τῆς προσπαθείας αὐτοῦ ἐπιζητήσει τοῦτο. Προάγει αὐτὸν καὶ τὸν καθιστᾶ ἱκανὸν ν’ ἀνέλθῃ μίαν πρὸς μίαν τὰς βαθμίδας αἱ ὁποῖαι κατευθύνονται πρὸς τήν Ἀνωτάτην Ἀρχὴν τοῦ Κόσμου. Ἐμπνέει ἤδη καὶ ὑμᾶς καὶ καλεῖ ὑμᾶς, ἵνα ἀκολουθήσητε τὴν Νέαν ὁδὸν ἣν διανοίγει πρὸ ὑμῶν ὡς ἀπαρχὴν Νέας περιόδου τῆς ἐποχῆς, ἐν ᾗ ζῆτε. Ἂν αἱ διάνοιαι τῶν παρ’ αὐτοῦ ἐμπνεομένων κατὰ τοὺς παρωχημένους χρόνους δὲν ἀφέθησαν ἐλεύθεραι νὰ προσεγγίσωσι πλησιέστερον πρὸς τὴν Ἀλήθειαν, ἐὰν οὗτοι δὲν ἦσαν ἀπηλλαγμένοι τῶν ἀντιλήψεων τῆς ἐποχῆς των, εἰς ὑμᾶς θὰ προσπαθήσῃ ἐν τῷ ἐνδεικνυομένῳ ἐννοεῖται ὑμῶν ζήλῳ νὰ καταστήσῃ ὑμᾶς διὰ τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ὑμῶν προαγωγῆς καὶ τελειοποιήσεως ἱκανοὺς ν’ ἀπαλλαχθῆτε τῶν ἀντιλήψεων τούτων καὶ νὰ ἀφεθῆτε ἀρκετὰ ἀνεπηρέαστοι νὰ ἀνεύρητε καλλίτερον παντὸς ἄλλου τὴν Ἀληθῆ ὁδὸν τῆς πρὸς Αὐτὸν κατευθύνσεως.

**8/9/1934**